

GS 370

Militär-Lifwet.

Stockholm,
Elmés och Granbergs Tryckeri, 1828.
Öfver af Stortorget och Rålbrinken.

Må hwem som vill (med glättig tunga,
Om Borgarståndets wällust sjunga,
Och om dess ädelmod hwar dag,
Om Krigets söner sjunger jag.
Men förr än jag i pennan fattar,
Jag tar en sup och högliudt skrattar,
Och på Parole d'honneur jag swär,
Att sällast är en Militär.

Det är wäl sant att Borgarn lagar,
så brist ei finns i wåra magar,
Och icke heller i parnarn,
Som ock behöfves för signrn.
Men då han ledsnar wid Crediten
Och Uniformen är utsliten,
Af politit han höflig är,
Och ger hwad Militårn begår.

Det händer ofta att Soldaten
Är född utaf en man i Staten,
Som säljer Peppar, Ost och Smör,
Men det ju blott wår nytta gör.
Då Uniformen wi få bära,
Wår pappa räknar sig till åra,
Att genast göra upp sin stat,
Blott Sonen är en grann Soldat.

Då Borgarn med sin handel bräkar
Och wid sitt handtwerk tråget tråkar.
Blott för att få sin Fru rätt grann,
Och åt sin Dotter skaffa man:
Wi muntert jollra med de stöna,
Och hwarie dag få röna,
Att uti deras Ögon är
Den wackraste en Militår.

Då Borgarns bord är wäl rangeradt
Och rikt med mat och win furneradt
Han Militåren gerna ser,
Och Uniformen högrum ger
Wi äta, dricka, kurtisera;
Och wårdens smak komplimentera,
Och i hwart sällskap sannas plår,
Att sällast är en Militår.

Då rika Knodden får sin sköna
med mynt och nipper dyrt belöna
För hvarje gunst hon honom ger,
Hon villigt skänker oss långt mer:
Vi bjudna bli på Assembléer,
Dinéer, Valer och Soupéer,
En alltid skådas med begär
En rass och välskört Militär.

En tid väl Knodden kan briljera,
Se'n komma Björnarne med mera,
Och Slottsfansliets tjenare
Entré hos Nädig Herren be,
Af Husbonden nu visiteras,
Och unga Herrn han degraderas;
Men älskarinnans Tröst det är
Att ha till vän en Militär.

Svar redlig Borgersman jag vördar,
Och önskar honom dubbla skördar,
Förnämst af inländsk industri,
Och äfven utländskt slurfveri.
Men om man åt Soldaten skrattar,
Och ej min goda mening fattar,
Sag svarar: heder alltid är
Att vara sticklig Militär.

En rätt Soldat mot faran tågar
Och glad för Borgarns frihet vågar
Sitt blod, sitt lif, och detsför han
Vår hedrad bli af hvarje man.
Då fosterlandets väl det gäller
Och skottet ur kanonen smäller,
Han modigt frigets Fana bär,
Stolt af att vara Militär.

Om sedan han får återvända,
Fast utan arm och ben fanhända,
En Borgardotter tåck och skön
Ej nekar Krigaren sin lön;
En skonad tapperhet värderar,
Och derföre jag repeterar:
Att ibland alla stånden är
Den sällaste en Militär.

